

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สรส. โทร. ๐ ๒๒๐๒ ๓๖๑๓ โทรสาร ๐ ๒๖๔๔ ๔๓๙๕
ที่ อก ๐๕๑๑/ว ๕๘๖๓๗ วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร่อนแร่ การขนแร่ การนำแร่เข้าในราชอาณาจักร และการส่งแร่ออกนอก
ราชอาณาจักร

เรียน อุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยตัวแทนผู้ประกอบการและสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ได้มีหนังสือหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจแร่ (การร่อนแร่ การขนแร่ การนำแร่เข้าในราชอาณาจักรและการส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักร) ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ เนื่องจากยังไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาแล้ว เห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างต่อเนื่องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ในช่วงเปลี่ยนผ่านการใช้กฎหมายแร่จากพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ เป็นพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับบทเฉพาะกาลได้บัญญัติไว้ จึงขอแจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. การร่อนแร่

ตามมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดไว้ว่า “ผู้ใดประสงค์จะร่อนแร่ ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น การแจ้งและการรับแจ้ง และการร่อนแร่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

๑.๑ ใบอนุญาตร่อนแร่ที่ออกก่อนพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้มีผลใช้บังคับจนกว่าจะสิ้นอายุ (๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐) ตามนัยมาตรา ๑๘๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

๑.๒ ในระหว่างที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในช่วงการเตรียมความพร้อมการปฏิบัติ ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ขอให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับชำระค่าภาคหลวงแร่ที่ได้จากการร่อนแร่ ไปพลางก่อนจนกว่ากฎระเบียบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการร่อนแร่มีผลใช้บังคับ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความพร้อม โดยขอให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่นำเงินค่าภาคหลวงแร่ที่เรียกเก็บจากผู้แจ้ง การร่อนแร่ฝากคลังจังหวัดไว้ก่อน ยังไม่ต้องฝากส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

๑.๓ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้แจ้งการร่อนแร่ จึงให้ผู้แจ้งการร่อนแร่สามารถ มอบอำนาจให้ผู้รับซื้อแร่ทำการแทนในเรื่องการชำระค่าภาคหลวงแร่ได้

๒. การขนแร่

ตามมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดไว้ว่า “แร่ที่ได้มาจาก ประทานบัตรหรือแร่อื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการทำเหมือง ใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยหรือการร่อนแร่ ตามที่ได้แจ้งไว้ เมื่อได้ชำระค่าภาคหลวงแร่แล้ว ให้เป็นแร่ที่ทำการซื้อ ขาย ครอบครอง เก็บ หรือขนได้ตาม พระราชบัญญัตินี้” ดังนั้น จึงให้แร่ทุกชนิดเมื่อได้ชำระค่าภาคหลวงแร่แล้ว สามารถซื้อ ขาย ครอบครอง เก็บ หรือขนได้ โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตควบคุมจนกว่าจะมีประกาศกระทรวงกำหนดให้แร่ชนิดใด สภาพอย่างใด ปริมาณเท่าใดหรือในพื้นที่ใด เป็นแร่ที่อยู่ในความควบคุมเกี่ยวกับการซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ หรือการขนแร่ ตามมาตรา ๙๘ ประกอบกับมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ

๓. การนำแร่...

๓. การนำแร่เข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป และการส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป

ตามมาตรา ๑๐๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดไว้ว่า “เพื่อประโยชน์ในความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรือความปลอดภัยของประชาชน รัฐมนตรีอาจออกประกาศกำหนดชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป” ขณะที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมยังมิได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตตามนัยมาตรา ๑๐๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนั้นหากมีผู้ประสงค์จะขออนุญาตนำแร่เข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป หรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป ขอให้ปฏิบัติตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๑๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และระเบียบที่เกี่ยวข้องไปพลางก่อนจนกว่าจะมีประกาศกระทรวงตามมาตราดังกล่าวมีผลใช้บังคับตามนัยมาตรา ๑๘๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

(นายสมบุรณ์ ยืนดียั่งยืน)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

กฏหมาย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กองบริการงานอนุญาต โทร. ๐ ๒๒๐๒ ๓๕๖๐

ที่ อก ๐๕๐๔/ว ๐๕๑๖

วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจแร่ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

เรียน อุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๒๖ ก เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจแร่ตามหมวด ๘ ส่วนที่ ๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีความแตกต่างกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ อย่างมีนัยสำคัญ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า เพื่อไม่ให้เกิดการประกอบธุรกิจแร่ต้องหยุดชะงักในช่วงการเปลี่ยนผ่านของกฎหมาย จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบและถือปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกัน ดังนี้

๑. ข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

๑.๑ มาตรา ๔๗ แร่ที่ได้มาจากประทานบัตร หรือแร่อื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการทำเหมืองใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย หรือการร่อนแร่ตามที่ได้แจ้งไว้ เมื่อชำระค่าภาคหลวงแร่แล้ว ให้เป็นแร่ที่ทำการซื้อขาย ครอบครอง เก็บ หรือขนได้ตามพระราชบัญญัตินี้

๑.๒ ส่วนแรชนิดใด สภาพออย่างใด ปริมาณเท่าใด หรือในพื้นที่ใด ให้เป็นแร่ที่อยู่ในความควบคุมเกี่ยวกับการซื้อขาย การครอบครองแร่ การเก็บแร่ หรือการขนแร่ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดตามนัยมาตรา ๔๘ ทั้งนี้ รัฐมนตรีได้อาศัยอำนาจตามความในมาตราดังกล่าว ออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมฉบับลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เรื่อง กำหนดชนิดแร่ ปริมาณแร่ สภาพ และพื้นที่ที่อยู่ในความควบคุมเกี่ยวกับการซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ หรือการขนแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ (ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๓๑๑ ง วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐)

๑.๓ มาตรา ๔๙ การซื้อขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ หรือการขนแร่ที่อยู่ในความควบคุมตามมาตรา ๔๘ ประกอบประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมตาม ๑.๒ ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี ส่วนหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการออกใบอนุญาตดังกล่าว เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามนัยมาตรา ๔๙ วรรคสอง ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างดำเนินการ

๑.๔ ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๙ ยกเว้นใบอนุญาตขนแร่ ให้มีอายุไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตตามนัยมาตรา ๑๐๒ และเมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว หากผู้ประกอบธุรกิจประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป สามารถจะยื่นขอต่ออายุได้ตามนัยมาตรา ๑๑๕ โดยต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตจะสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ถือว่ามิฐานะเสมือนผู้ได้รับใบอนุญาต และให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ในกรณีที่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุได้ ให้ต่ออายุได้ครั้งละไม่เกินห้าปีนับแต่วันอนุญาต ทั้งนี้ หลักเกณฑ์การขอต่ออายุใบอนุญาตให้ถือปฏิบัติตามประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ฉบับลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการต่ออายุใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตครอบครองแร่ และใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ (ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๓๑๑ ง วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐)

๑.๕ สำหรับใบอนุญาตครอบครองแร่หากสิ้นอายุแล้ว หากผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ได้ยื่นขอต่ออายุใบอนุญาตหรือไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต แร่ตามใบอนุญาตดังกล่าวจะตกเป็นของแผ่นดินตามนัยมาตรา ๑๐๒

ทั้งนี้ ตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๘๙ ใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ก่อนวันที่พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ ให้ถือเป็นใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ยังคงใช้ได้จนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน หากประสงค์จะต่ออายุให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามนัยมาตรา ๑๘๙ วรรคสอง

๒. แนวทางปฏิบัติ

๒.๑ กรณีใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตครอบครองแร่ และใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ ซึ่งได้ออกให้ไว้ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ถือว่าเป็นใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามนัยมาตรา ๑๘๙ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ และจะสิ้นอายุในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ หากเป็นการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับแร่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นแร่ที่อยู่ในความควบคุมตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เรื่อง กำหนดชนิดแร่ ปริมาณแร่ สภาพ และพื้นที่ที่อยู่ในความควบคุมเกี่ยวกับการซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ หรือการขนแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ หากผู้ประกอบการแร่ดังกล่าวประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตสามารถดำเนินการได้ตามนัยมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ฉบับลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการต่ออายุใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตครอบครองแร่ และใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๒ กรณีผู้ประกอบการรายใหม่ซึ่งประสงค์จะขอใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตครอบครองแร่ และใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ ซึ่งแร่นั้นเป็นชนิดแร่ที่อยู่ในความควบคุมตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมตามข้อ ๑.๒ ในการดำเนินการยื่นคำขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่าด้วยการออกใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตซื้อแร่นอกสถานที่ และใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ พ.ศ. ๒๕๕๔ และระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับแร่ที่มีไว้ในครอบครอง พ.ศ. ๒๕๕๘ ไปพลางก่อนจนกว่ารัฐมนตรี จะออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมตามนัยมาตรา ๙๙ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

ทั้งนี้ การออกใบอนุญาตหรือการต่ออายุใบอนุญาตกรณีตามข้อ ๒.๑ หรือ ๒.๒ ให้ใช้แบบใบอนุญาตตามประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ฉบับลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ เรื่อง กำหนดแบบใบอนุญาตแต่งแร่ แบบใบอนุญาตประกอบโลหกรรม แบบใบอนุญาตประกอบธุรกิจแร่ และแบบใบอนุญาตอื่นๆ ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๐

๒.๓ กรณีการขนแร่ที่อยู่ในความควบคุมตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมตามข้อ ๑.๒ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่าด้วยการออกใบอนุญาตขนแร่ พ.ศ. ๒๕๕๖

๒.๔ การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมกรณีการขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจแร่หรือคำต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจแร่ ให้ดำเนินการเรียกเก็บตามอัตราที่กำหนดไว้ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๔๕ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ไปพลางก่อน จนกว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจะออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยไม่มีผลเรียกเก็บค่าธรรมเนียมย้อนหลังเมื่อกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับแล้ว

อนึ่ง ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กำหนดอายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจแร่ ยกเว้นใบอนุญาตขนแร่ไว้ ไม่เกินห้าปีนับแต่วันออกใบอนุญาตตามนัยมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ และกำหนดอายุสำหรับการต่อใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินห้าปีตามนัยมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงขอให้พิจารณาออกใบอนุญาตโดยให้ใช้ดุลยพินิจกำหนดอายุใบอนุญาตได้ตามความเหมาะสมในแต่ละรายไปภายใต้หลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

(นายวิษณุ ทับเที่ยง)

รองอธิบดี รักษาราชการแทน

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดวิธีการร่อนแร่ หลักเกณฑ์ และวิธีการ
การแจ้งและรับแจ้งการร่อนแร่
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดวิธีการร่อนแร่ ชนิดแร่ ท้องที่ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ในการแจ้งและรับแจ้งการร่อนแร่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖
แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดวิธีการร่อนแร่
หลักเกณฑ์ และวิธีการ การแจ้งและรับแจ้งการร่อนแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑

การร่อนแร่

ข้อ ๓ การร่อนแร่ให้กระทำได้ทุกจังหวัด โดยให้กระทำได้เฉพาะแร่ ดังต่อไปนี้

- แร่ดีบุกและแร่อื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการร่อนแร่ดีบุก
- แร่วุลแฟรมและซีไลต์
- แร่ทองคำ
- แร่รัตนชาติ

ข้อ ๔ การร่อนแร่ให้กระทำโดยผู้ที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๖ และได้แจ้งการร่อนแร่ต่อเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นตามข้อ ๗ โดยใช้แรงงานคนแต่ละคน และให้ใช้อุปกรณ์ประเภทจอบ เสียม พลั่ว หรืออุปกรณ์อื่น
ในลักษณะทำนองเดียวกัน ในการขุดตักแล้วล้าง เลียง เพื่อให้ได้มาซึ่งแร่

หมวด ๒

การแจ้งและการรับแจ้งการร่อนแร่

ข้อ ๕ ผู้ใดประสงค์จะร่อนแร่ ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในท้องที่ที่จะร่อนแร่

ข้อ ๖ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้แจ้งการร่อนแร่

- มีสัญชาติไทย
- มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่อาศัยในจังหวัดที่จะร่อนแร่

(๓) เป็นผู้ขึ้นทะเบียนผู้มีรายได้น้อยกับกระทรวงการคลัง หรือผู้ใหญ่บ้านรับรองว่าเป็นผู้มีรายได้น้อย

(๔) ไม่เป็นผู้รับจ้างหรือเป็นตัวแทนทำการร้อนแร่แทนตัวการใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นการตกลงโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายในการร้อนแร่เพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่น

(๕) ไม่ขัดกับประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดข้อห้ามการกระทำที่มีลักษณะเป็นการครอบงำกิจการทำเหมืองแร่โดยคนต่างด้าวและการห้ามยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่น

ข้อ ๗ เมื่อได้รับแจ้งตามข้อ ๕ แล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบคุณสมบัติของผู้แจ้งและออกใบรับแจ้งการร้อนแร่ตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ในกรณีที่เอกสารหรือหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ผู้แจ้งการร้อนแร่แก้ไขเพิ่มเติมหรือจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ถูกต้องครบถ้วนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากเพิกเฉยไม่จัดส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้แจ้งไม่ประสงค์จะร้อนแร่

ข้อ ๘ กรณีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับแจ้งการร้อนแร่และขึ้นทะเบียนเป็นผู้ร้อนแร่ในท้องที่นั้น และแจ้งให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทราบภายใน ๗ วันนับแต่ได้มีการขึ้นทะเบียน

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รวบรวมใบรับแจ้งและการขึ้นทะเบียนผู้ร้อนแร่ในท้องที่แจ้งให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับดูแลการร้อนแร่ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการร้อนแร่ได้โดยไม่ขัดหรือแย้งกับประกาศนี้

ข้อ ๑๑ ให้ผู้แจ้งการร้อนแร่แจ้งปริมาณแร่ที่ได้จากการร้อนแร่ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ครบถ้วน

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่จากผู้ร้อนแร่ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าภาคหลวงแร่ และราคาประกาศแร่ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด ส่วนหลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ การกำหนดราคาตลาดแร่ การตรวจสอบและการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่

ค่าภาคหลวงแร่ที่จัดเก็บได้จากผู้แจ้งการร้อนแร่ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นนำส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน

ข้อ ๑๒ ใบรับแจ้งการร้อนแร่ให้มีอายุไม่เกิน ๑ ปีนับแต่วันขึ้นทะเบียนการร้อนแร่

หมวด ๓
เงื่อนไขการร่อนแร่

- ข้อ ๑๓ ห้ามมิให้ใช้สารเคมีในการร่อนแร่
- ข้อ ๑๔ การร่อนแร่ต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสภาพแวดล้อม ไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของบุคคลอื่น
- ข้อ ๑๕ ใบริบ้แจ้งการร่อนแร่ให้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้แจ้งและจะกระทำการร่อนแร่แทนตัวการใด ๆ หรือเพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่นมิได้
- ข้อ ๑๖ การร่อนแร่ให้กำหนดจำนวนน้ำหน้กตามชนิดแร่ ดังนี้
- (๑) แร่ดีบุกไม่เกิน เดือนละ ๓๐ กิโลกรัม
 - (๒) แร่พลูมและซีไลต์ ไม่เกิน เดือนละ ๓๐ กิโลกรัม
 - (๓) แร่ทองคำไม่เกิน เดือนละ ๓๐ กรัม

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

อุตตม สาวนายน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

รูปถ่ายครึ่งตัว
หน้าตรง ขนาด
๓ X ๔
เซนติเมตร

ใบรับแจ้งการร่อนแร่

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

เลขประจำตัวประชาชน □□□□□□□□□□□□□□□□ อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....ชื่อหมู่บ้าน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ขอแจ้งความประสงค์จะทำการร่อนแร่ ณ ที่.....

เพื่อดำเนินการร่อนแร่

หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

พร้อมแบบการแจ้งนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารมาด้วยรวม.....ฉบับ คือ

๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
๒. รูปถ่ายครึ่งตัวหน้าตรง ขนาด ๓ x ๔ เซนติเมตร จำนวน ๑ รูป ถ่ายไม่เกิน ๑ ปี
๓. หนังสือรับรองผู้ขึ้นทะเบียนผู้มีรายได้ไม่น้อยกว่ากระทรวงการคลัง หรือหนังสือรับรองจาก

ผู้ใหญ่บ้านรับรองว่าเป็นผู้มีรายได้ไม่น้อย

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่ได้เป็นผู้รับจ้างหรือเป็นตัวแทนทำการร่อนแร่แทนตัวการใด ๆ

ไม่ว่าจะเป็นการตกลงโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายหรือร่อนแร่เพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่น และยอมรับเงื่อนไขเกี่ยวกับการร่อนแร่ทุกกรณี

ลายมือชื่อ.....ผู้แจ้ง
(.....)

เงื่อนไขการร่อนแร่

ข้อ ๑ ผู้แจ้งการร่อนแร่ จะร่อนแร่โดยใช้สารเคมีในการร่อนแร่มิได้

ข้อ ๒ ผู้แจ้งการร่อนแร่จะร่อนแร่ให้เกิดความเสียหายต่อสภาพแวดล้อม หรือเกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของบุคคลอื่นมิได้

ข้อ ๓ ใบรับแจ้งการร่อนแร่ให้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้แจ้ง และจะกระทำการร่อนแร่แทนตัวการใด ๆ หรือเพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่นมิได้

ข้อ ๔ ผู้แจ้งการร่อนแร่จะร่อนแร่ในเดือนหนึ่ง ๆ ได้สำหรับแร่
ไม่เกินน้ำหนัก และจะต้องขายแร่ที่ร่อนมาได้ทั้งหมดทุกเดือน

ความเห็นของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ได้ตรวจสอบแล้ว พบว่า

- เอกสารไม่ครบถ้วน และได้แจ้งผู้ขอให้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว
- เอกสารครบถ้วน ได้รับแจ้งลงทะเบียนเลขที่.....

ลายมือชื่อ.....เจ้าพนักงานท้องถิ่น
(.....)

หมายเหตุ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แจ้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำสำเนาเอกสารขึ้นเอง และห้ามมิให้เรียกเก็บค่าใช้จ่าย เว้นแต่ผู้ขอได้นำมาด้วยตนเอง